

Ročník 2016

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 40

Rozeslána dne 30. listopadu 2016

Cena Kč 66,–

O B S A H:

64. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přijetí změny Úmluvy o fyzické ochraně jaderných materiálů

64**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 8. července 2005 byla ve Vídni přijata změna Úmluvy o fyzické ochraně jaderných materiálů¹⁾).

Se změnou Úmluvy vyslovil souhlas Parlament České republiky.

Listina o přijetí změny Úmluvy Českou republikou, podepsaná prezidentem republiky dne 21. května 2008, byla uložena u generálního ředitele Mezinárodní agentury pro atomovou energii, depozitáře Úmluvy, dne 30. prosince 2010.

Změna Úmluvy vstoupila v platnost na základě svého článku 20 odst. 2 dne 8. května 2016 a tímto dnem vstoupila v platnost i pro Českou republiku.

Anglické znění změny Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhlášují současně.

¹⁾ Úmluva o fyzické ochraně jaderných materiálů, přijatá ve Vídni dne 26. října 1979, byla vyhlášena pod č. 27/2007 Sb. m. s.

Amendment to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material

1. The Title of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material adopted on 26 October 1979 (hereinafter referred to as “the Convention”) is replaced by the following title:

CONVENTION ON THE PHYSICAL PROTECTION OF NUCLEAR MATERIAL AND NUCLEAR FACILITIES

2. The Preamble of the Convention is replaced by the following text:

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

RECOGNIZING the right of all States to develop and apply nuclear energy for peaceful purposes and their legitimate interests in the potential benefits to be derived from the peaceful application of nuclear energy,

CONVINCED of the need to facilitate international co-operation and the transfer of nuclear technology for the peaceful application of nuclear energy,

BEARING IN MIND that physical protection is of vital importance for the protection of public health, safety, the environment and national and international security,

HAVING IN MIND the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and co-operation among States,

CONSIDERING that under the terms of paragraph 4 of Article 2 of the Charter of the United Nations, “All members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations,”

RECALLING the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994,

DESIRING to avert the potential dangers posed by illicit trafficking, the unlawful taking and use of nuclear material and the sabotage of nuclear material and nuclear facilities, and noting that physical protection against such acts has become a matter of increased national and international concern,

DEEPLY CONCERNED by the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations, and by the threats posed by international terrorism and organized crime,

BELIEVING that physical protection plays an important role in supporting nuclear non-proliferation and counter-terrorism objectives,

DESIRING through this Convention to contribute to strengthening worldwide the physical protection of nuclear material and nuclear facilities used for peaceful purposes,

CONVINCED that offences relating to nuclear material and nuclear facilities are a matter of grave concern and that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures, or to strengthen existing measures, to ensure the prevention, detection and punishment of such offences,

DESIRING to strengthen further international co-operation to establish, in conformity with the national law of each State Party and with this Convention, effective measures for the physical protection of nuclear material and nuclear facilities,

CONVINCED that this Convention should complement the safe use, storage and transport of nuclear material and the safe operation of nuclear facilities,

RECOGNIZING that there are internationally formulated physical protection recommendations that are updated from time to time which can provide guidance on contemporary means of achieving effective levels of physical protection,

RECOGNIZING also that effective physical protection of nuclear material and nuclear facilities used for military purposes is a responsibility of the State possessing such nuclear material and nuclear facilities, and understanding that such material and facilities are and will continue to be accorded stringent physical protection,

HAVE AGREED as follows:

3. In Article 1 of the Convention, after paragraph (c), two new paragraphs are added as follows:

- (d) “nuclear facility” means a facility (including associated buildings and equipment) in which nuclear material is produced, processed, used, handled, stored or disposed of, if damage to or interference with such facility could lead to the release of significant amounts of radiation or radioactive material;
- (e) “sabotage” means any deliberate act directed against a nuclear facility or nuclear material in use, storage or transport which could directly or indirectly endanger the health and safety of personnel, the public or the environment by exposure to radiation or release of radioactive substances.

4. After Article 1 of the Convention, a new Article 1A is added as follows:

Article 1A

The purposes of this Convention are to achieve and maintain worldwide effective physical protection of nuclear material used for peaceful purposes and of nuclear facilities used for peaceful purposes; to prevent and combat offences relating to such material and facilities worldwide; as well as to facilitate co-operation among States Parties to those ends.

5. Article 2 of the Convention is replaced by the following text:

1. This Convention shall apply to nuclear material used for peaceful purposes in use, storage and transport and to nuclear facilities used for peaceful purposes, provided, however, that articles 3 and 4 and paragraph 4 of article 5 of this Convention shall only apply to such nuclear material while in international nuclear transport.

2. The responsibility for the establishment, implementation and maintenance of a physical protection regime within a State Party rests entirely with that State.

3. Apart from the commitments expressly undertaken by States Parties under this Convention, nothing in this Convention shall be interpreted as affecting the sovereign rights of a State.

4. (a) Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States Parties under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.

(b) The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by the military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

(c) Nothing in this Convention shall be construed as a lawful authorization to use or threaten to use force against nuclear material or nuclear facilities used for peaceful purposes.

(d) Nothing in this Convention condones or makes lawful otherwise unlawful acts, nor precludes prosecution under other laws.

5. This Convention shall not apply to nuclear material used or retained for military purposes or to a nuclear facility containing such material.

6. After Article 2 of the Convention, a new Article 2A is added as follows:

Article 2A

1. Each State Party shall establish, implement and maintain an appropriate physical protection regime applicable to nuclear material and nuclear facilities under its jurisdiction, with the aim of:

(a) protecting against theft and other unlawful taking of nuclear material in use, storage and transport;

(b) ensuring the implementation of rapid and comprehensive measures to locate and, where appropriate, recover missing or stolen nuclear material; when the material is located outside its territory, that State Party shall act in accordance with article 5;

- (c) protecting nuclear material and nuclear facilities against sabotage; and
- (d) mitigating or minimizing the radiological consequences of sabotage.

2. In implementing paragraph 1, each State Party shall:

- (a) establish and maintain a legislative and regulatory framework to govern physical protection;
- (b) establish or designate a competent authority or authorities responsible for the implementation of the legislative and regulatory framework; and
- (c) take other appropriate measures necessary for the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

3. In implementing the obligations under paragraphs 1 and 2, each State Party shall, without prejudice to any other provisions of this Convention, apply insofar as is reasonable and practicable the following Fundamental Principles of Physical Protection of Nuclear Material and Nuclear Facilities.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE A: *Responsibility of the State*

The responsibility for the establishment, implementation and maintenance of a physical protection regime within a State rests entirely with that State.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE B: *Responsibilities During International Transport*

The responsibility of a State for ensuring that nuclear material is adequately protected extends to the international transport thereof, until that responsibility is properly transferred to another State, as appropriate.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE C: *Legislative and Regulatory Framework*

The State is responsible for establishing and maintaining a legislative and regulatory framework to govern physical protection. This framework should provide for the establishment of applicable physical protection requirements and include a system of evaluation and licensing or other procedures to grant authorization. This framework should include a system of inspection of nuclear facilities and transport to verify compliance with applicable requirements and conditions of the license or other authorizing document, and to establish a means to enforce applicable requirements and conditions, including effective sanctions.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE D: *Competent Authority*

The State should establish or designate a competent authority which is responsible for the implementation of the legislative and regulatory framework, and is provided with adequate authority, competence and financial and human resources to fulfill its assigned responsibilities. The State should take steps to ensure an effective independence between the functions of the State's competent authority and those of any other body in charge of the promotion or utilization of nuclear energy.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE E: *Responsibility of the License Holders*

The responsibilities for implementing the various elements of physical protection within a State should be clearly identified. The State should ensure that the prime responsibility for the implementation of physical protection of nuclear material or of nuclear facilities rests with the holders of the relevant licenses or of other authorizing documents (e.g., operators or shippers).

FUNDAMENTAL PRINCIPLE F: *Security Culture*

All organizations involved in implementing physical protection should give due priority to the security culture, to its development and maintenance necessary to ensure its effective implementation in the entire organization.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE G: *Threat*

The State's physical protection should be based on the State's current evaluation of the threat.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE H: *Graded Approach*

Physical protection requirements should be based on a graded approach, taking into account the current evaluation of the threat, the relative attractiveness, the nature of the material and potential consequences associated with the unauthorized removal of nuclear material and with the sabotage against nuclear material or nuclear facilities.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE I: *Defence in Depth*

The State's requirements for physical protection should reflect a concept of several layers and methods of protection (structural or other technical, personnel and organizational) that have to be overcome or circumvented by an adversary in order to achieve his objectives.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE J: *Quality Assurance*

A quality assurance policy and quality assurance programmes should be established and implemented with a view to providing confidence that specified requirements for all activities important to physical protection are satisfied.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE K: *Contingency Plans*

Contingency (emergency) plans to respond to unauthorized removal of nuclear material or sabotage of nuclear facilities or nuclear material, or attempts thereof, should be prepared and appropriately exercised by all license holders and authorities concerned.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE L: *Confidentiality*

The State should establish requirements for protecting the confidentiality of information, the unauthorized disclosure of which could compromise the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

4. (a) The provisions of this article shall not apply to any nuclear material which the State Party reasonably decides does not need to be subject to the physical protection regime established pursuant to paragraph 1, taking into account the nature of the material, its quantity and relative attractiveness and the potential radiological and other consequences associated with any unauthorized act directed against it and the current evaluation of the threat against it.

(b) Nuclear material which is not subject to the provisions of this article pursuant to sub-paragraph (a) should be protected in accordance with prudent management practice.

7. Article 5 of the Convention is replaced by the following text:

1. States Parties shall identify and make known to each other directly or through the International Atomic Energy Agency their point of contact in relation to matters within the scope of this Convention.

2. In the case of theft, robbery or any other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof, States Parties shall, in accordance with their national law, provide co-operation and assistance to the maximum feasible extent in the recovery and protection of such material to any State that so requests. In particular:

- (a) a State Party shall take appropriate steps to inform as soon as possible other States, which appear to it to be concerned, of any theft, robbery or other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof, and to inform, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations;
- (b) in doing so, as appropriate, the States Parties concerned shall exchange information with each other, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations with a view to protecting threatened nuclear material, verifying the integrity of the shipping container or recovering unlawfully taken nuclear material and shall:
 - (i) co-ordinate their efforts through diplomatic and other agreed channels;
 - (ii) render assistance, if requested;
 - (iii) ensure the return of recovered nuclear material stolen or missing as a consequence of the above-mentioned events.

The means of implementation of this co-operation shall be determined by the States Parties concerned.

3. In the case of a credible threat of sabotage of nuclear material or a nuclear facility or in the case of sabotage thereof, States Parties shall, to the maximum feasible extent, in accordance with their national law and consistent with their relevant obligations under international law, co-operate as follows:

- (a) if a State Party has knowledge of a credible threat of sabotage of nuclear material or a nuclear facility in another State, the former shall decide on appropriate steps to be taken in order to inform that State as soon as possible and, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations of that threat, with a view to preventing the sabotage;

(b) in the case of sabotage of nuclear material or a nuclear facility in a State Party and if in its view other States are likely to be radiologically affected, the former, without prejudice to its other obligations under international law, shall take appropriate steps to inform as soon as possible the State or the States which are likely to be radiologically affected and to inform, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to minimizing or mitigating the radiological consequences thereof;

(c) if in the context of sub-paragraphs (a) and (b), a State Party requests assistance, each State Party to which a request for assistance is directed shall promptly decide and notify the requesting State Party, directly or through the International Atomic Energy Agency, whether it is in a position to render the assistance requested and the scope and terms of the assistance that may be rendered;

(d) co-ordination of the co-operation under sub-paragraphs (a) to (c) shall be through diplomatic or other agreed channels. The means of implementation of this co-operation shall be determined bilaterally or multilaterally by the States Parties concerned.

4. States Parties shall co-operate and consult, as appropriate, with each other directly or through the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to obtaining guidance on the design, maintenance and improvement of systems of physical protection of nuclear material in international transport.

5. A State Party may consult and co-operate, as appropriate, with other States Parties directly or through the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to obtaining their guidance on the design, maintenance and improvement of its national system of physical protection of nuclear material in domestic use, storage and transport and of nuclear facilities.

8. Article 6 of the Convention is replaced by the following text:

1. States Parties shall take appropriate measures consistent with their national law to protect the confidentiality of any information which they receive in confidence by virtue of the provisions of this Convention from another State Party or through participation in an activity carried out for the implementation of this Convention. If States Parties provide information to international organizations or to States that are not parties to this Convention in confidence, steps shall be taken to ensure that the confidentiality of such information is protected. A State Party that has received information in confidence from another State Party may provide this information to third parties only with the consent of that other State Party.

2. States Parties shall not be required by this Convention to provide any information which they are not permitted to communicate pursuant to national law or which would jeopardize the security of the State concerned or the physical protection of nuclear material or nuclear facilities.

9. Paragraph 1 of Article 7 of the Convention is replaced by the following text:

1. The intentional commission of:

- (a) an act without lawful authority which constitutes the receipt, possession, use, transfer, alteration, disposal or dispersal of nuclear material and which causes or is likely to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment;
- (b) a theft or robbery of nuclear material;
- (c) an embezzlement or fraudulent obtaining of nuclear material;
- (d) an act which constitutes the carrying, sending, or moving of nuclear material into or out of a State without lawful authority;
- (e) an act directed against a nuclear facility, or an act interfering with the operation of a nuclear facility, where the offender intentionally causes, or where he knows that the act is likely to cause, death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment by exposure to radiation or release of radioactive substances, unless the act is undertaken in conformity with the national law of the State Party in the territory of which the nuclear facility is situated;
- (f) an act constituting a demand for nuclear material by threat or use of force or by any other form of intimidation;
- (g) a threat:
 - (i) to use nuclear material to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment or to commit the offence described in sub-paragraph (e), or
 - (ii) to commit an offence described in sub-paragraphs (b) and (e) in order to compel a natural or legal person, international organization or State to do or to refrain from doing any act;
- (h) an attempt to commit any offence described in sub-paragraphs (a) to (e);
- (i) an act which constitutes participation in any offence described in sub-paragraphs (a) to (h);
- (j) an act of any person who organizes or directs others to commit an offence described in sub-paragraphs (a) to (h); and
- (k) an act which contributes to the commission of any offence described in sub-paragraphs (a) to (h) by a group of persons acting with a common purpose; such act shall be intentional and shall either:

(i) be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence described in sub-paragraphs (a) to (g), or

(ii) be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence described in sub-paragraphs (a) to (g)

shall be made a punishable offence by each State Party under its national law.

10. After Article 11 of the Convention, two new articles, Article 11A and Article 11B, are added as follows:

Article 11A

None of the offences set forth in article 7 shall be regarded for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 11B

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 7 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

11. After Article 13 of the Convention, a new Article 13A is added as follows:

Article 13A

Nothing in this Convention shall affect the transfer of nuclear technology for peaceful purposes that is undertaken to strengthen the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

12. Paragraph 3 of Article 14 of the Convention is replaced by the following text:

3. Where an offence involves nuclear material in domestic use, storage or transport, and both the alleged offender and the nuclear material remain in the territory of the State Party in which the offence was committed, or where an offence involves a nuclear facility and the alleged offender remains in the territory of the State Party in which the offence was committed, nothing in this Convention shall be interpreted as requiring that State Party to provide information concerning criminal proceedings arising out of such an offence.

13. Article 16 of the Convention is replaced by the following text:

1. A conference of States Parties shall be convened by the depositary five years after the entry into force of the Amendment adopted on 8 July 2005 to review the implementation of this Convention and its adequacy as concerns the preamble, the whole of the operative part and the annexes in the light of the then prevailing situation.

2. At intervals of not less than five years thereafter, the majority of States Parties may obtain, by submitting a proposal to this effect to the depositary, the convening of further conferences with the same objective.

14. Footnote ^{b/} of Annex II of the Convention is replaced by the following text:

^{b/} Material not irradiated in a reactor or material irradiated in a reactor but with a radiation level equal to or less than 1 gray/hour (100 rads/hour) at one metre unshielded.

15. Footnote ^{c/} of Annex II of the Convention is replaced by the following text:

^{c/} Other fuel which by virtue of its original fissile material content is classified as Category I and II before irradiation may be reduced one category level while the radiation level from the fuel exceeds 1 gray/hour (100 rads/hour) at one metre unshielded.

PŘEKLAD

Změna Úmluvy o fyzické ochraně jaderných materiálů

1. Název Úmluvy o fyzické ochraně jaderných materiálů přijaté dne 26. října 1979 (dále jen „úmluva“) se nahrazuje tímto:

ÚMLUVA O FYZICKÉ OCHRANĚ JADERNÝCH MATERIÁLŮ A JADERNÝCH ZAŘÍZENÍ

2. Preambule úmluvy se nahrazuje tímto:

STÁTY, KTERÉ JSOU STRANAMI TÉTO ÚMLUVY,

UZNÁVAJÍCE právo všech států na rozvíjení a využívání jaderné energie pro mírové účely a jejich oprávněné zájmy na získání možného prospěchu z mírového využití jaderné energie,

JSOUCE PŘESVĚDČENY o potřebě usnadnění mezinárodní spolupráce a předávání jaderné technologie pro mírové využívání jaderné energie,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že fyzická ochrana je životně důležitá pro ochranu veřejného zdraví, bezpečnosti, životního prostředí a národní a mezinárodní bezpečnosti,

MAJÍCE NA MYSLI cíle a zásady Charty Organizace spojených národů týkající se udržování světového míru a bezpečnosti a podpory dobrého sousedství a přátelských vztahů a spolupráce mezi státy,

BEROUCE V ÚVAHU, že podle článku 2 odstavce 4 Charty Organizace spojených národů „Všichni členové se vystříhají ve svých mezinárodních stycích hrozby silou nebo použití síly jak proti územní celistvosti nebo politické nezávislosti kteréhokoli státu, tak jakýmkoli jiným způsobem neslučitelným s cíli Organizace spojených národů“,

PŘIPOMÍNÁJÍCE Deklaraci o opatřeních k odstranění mezinárodního terorismu připojenou k usnesení Valného shromáždění 49/60 ze dne 9. prosince 1994,

PŘEJÍCE SI odvrátit potenciální nebezpečí způsobená nedovoleným obchodem s jadernými materiály, protiprávním zmocněním se a použitím jaderných materiálů, sabotáží jaderných materiálů a jaderných zařízení a berouce na vědomí, že fyzická ochrana proti takovým činům se stala předmětem zvýšeného vnitrostátního a mezinárodního zájmu,

HLUBOCE ZNEPOKOJENY celosvětovou eskalací teroristických činů ve všech jejich podobách a projevech a hrozbami, které představuje mezinárodní terorismus a organizovaný zločin,

VĚŘÍCE, že fyzická ochrana hraje důležitou roli v podpoře cílů jaderného nešíření a boje proti terorismu,

PŘEJÍCE SI prostřednictvím této úmluvy přispět k celosvětovému posílení fyzické ochrany jaderných materiálů a jaderných zařízení využívaných pro mírové účely,

JSOUCE PŘESVĚDČENY, že trestné činy související s jadernými materiály a jadernými zařízeními jsou příčinou vážného znepokojení a že je naléhavě zapotřebí přijmout vhodná a účinná opatření nebo posílit stávající opatření s cílem zajistit prevenci, odhalování a potrestání takovýchto trestných činů,

PŘEJÍCE SI posílit další mezinárodní spolupráci k zavedení účinných opatření k fyzické ochraně jaderných materiálů a jaderných zařízení v souladu s právními předpisy každého smluvního státu a s touto úmluvou,

JSOUCE PŘESVĚDČENY, že tato úmluva by měla přispět k bezpečnému používání, skladování a přepravě jaderných materiálů a bezpečnému provozu jaderných zařízení,

UZNÁVAJÍCE, že existují mezinárodně formulovaná doporučení k fyzické ochraně, která se čas od času aktualizují a která mohou poskytovat poučení o soudobých prostředcích k dosažení účinné úrovně fyzické ochrany,

UZNÁVAJÍCE rovněž, že účinná fyzická ochrana jaderných zařízení a jaderných materiálů využívaných pro vojenské účely je odpovědností státu, který takové jaderné materiály a jaderná zařízení vlastní, a jsou si vědomy toho, že těmto materiálům a zařízením je a nadále bude poskytována přísná fyzická ochrana,

SE DOHODLY takto:

3. V článku 1 úmluvy se za odstavec c) doplňují dva nové odstavce, které znějí:

(d) „jaderným zařízením“ zařízení (včetně souvisejících budov a vybavení), ve kterém probíhá výroba, zpracování, používání, manipulace, skladování nebo ukládání jaderných materiálů, jestliže by poškození nebo narušení takového zařízení mohlo vést k významnému ozáření nebo úniku významného množství radioaktivních látek;

(e) „sabotáží“ jakýkoli úmyslný čin zaměřený proti jadernému zařízení nebo jaderným materiálům při jejich používání, skladování a přepravě, který by mohl přímo nebo nepřímo ohrozit zdraví a bezpečnost pracovníků nebo veřejnosti nebo ohrozit životní prostředí ozářením nebo únikem radioaktivních látek.

4. Za článek 1 úmluvy se vkládá nový článek 1A, který zní:

Článek 1A

Cílem úmluvy je na celém světě dosáhnout a udržet účinnou fyzickou ochranu jaderných materiálů využívaných pro mírové účely a jaderných zařízení využívaných pro mírové účely; předcházet trestným činům spáchaným v souvislosti s těmito materiály a zařízeními a bojovat proti nim; a také usnadnit spolupráci mezi smluvními státy směřující k tomuto cíli.

5. Článek 2 úmluvy se nahrazuje tímto:

1. Tato úmluva se vztahuje na jaderné materiály využívané pro mírové účely při jejich používání, skladování a přepravě a na jaderná zařízení vyžívaná pro mírové účely, ovšem s podmínkou, že články 3 a 4 a článek 5 odstavec 4 úmluvy se na takové jaderné materiály vztahují pouze při jejich mezinárodní přepravě.

2. Odpovědnost za stanovení, zavedení a udržování režimu fyzické ochrany v rámci smluvního státu spočívá zcela na tomto státu.

3. Kromě závazků výslovně převzatých smluvními státy na základě této úmluvy nelze nic v této úmluvě vykládat tak, aby byla dotčena svrchovaná práva státu.

4. (a) Ničím v této úmluvě nejsou dotčena jiná práva, povinnosti a odpovědnost smluvních států podle mezinárodního práva, zvláště pak cíle a zásady Charty Organizace spojených národů a mezinárodního humanitárního práva.

(b) Činnost ozbrojených sil v průběhu ozbrojeného konfliktu, tak jak těmto výrazům rozumí mezinárodní humanitární právo, která se tímto právem řídí, se neřídí touto úmluvou a činnost prováděná vojenskými silami státu při výkonu jejich oficiálních povinností se vzhledem k tomu, že se řídí jinými předpisy mezinárodního práva, neřídí touto úmluvou.

- (c) Nic v této úmluvě nelze vykládat jako zákonné oprávnění použít síly nebo hrozit použitím síly proti jaderným materiálům nebo jadernému zařízení využívaným pro mírové účely.
- (d) Nic v této úmluvě neospravedlňuje nebo nečiní zákonnými činy jinak nezákonné ani nebrání stíhání pro takové činy podle jiných zákonů.
5. Tato úmluva se nevztahuje na jaderné materiály používané nebo držené pro vojenské účely ani na jaderná zařízení obsahující takové materiály.
6. Za článek 2 úmluvy se vkládá nový článek 2A, který zní:

Článek 2A

1. Každý smluvní stát stanoví, zavede a udržuje odpovídající režim fyzické ochrany platný pro jaderné materiály a jaderná zařízení pod jeho jurisdikci s cílem:
 - (a) chránit proti krádeži a jinému nezákonnému zmocnění se jaderné materiály při jejich používání, skladování a přepravě;
 - (b) zajistit zavedení rychlých a komplexních opatření k nalezení a případně zpětnému získání ztracených nebo odcizených jaderných materiálů; jsou-li materiály nalezeny mimo jeho území, jedná smluvní stát v souladu s článkem 5;
 - (c) chránit jaderné materiály a jaderná zařízení proti sabotáži; a
 - (d) zmírnit nebo minimalizovat radiologické důsledky sabotáže.
2. Při provádění odstavce 1 každý smluvní stát:
 - (a) zavede a udržuje právní a regulační rámec, kterým se řídí fyzická ochrana;
 - (b) zřídí nebo určí příslušný orgán nebo příslušné orgány odpovědné za provádění právního a regulačního rámce; a
 - (c) přijme jiná vhodná opatření nutná k fyzické ochraně jaderných materiálů a jaderných zařízení.
3. Při provádění povinností stanovených v odstavcích 1 a 2 uplatňuje každý smluvní stát, aniž by tím byla dotčena jiná ustanovení úmluvy, pokud je to přiměřené a proveditelné, tyto Základní zásady fyzické ochrany jaderných materiálů a jaderných zařízení.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA A: Odpovědnost státu

Odpovědnost za stanovení, zavedení a udržování režimu fyzické ochrany v rámci státu spočívá zcela na tomto státu.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA B: Odpovědnost při mezinárodní přepravě

Odpovědnost státu za zajištění dostatečné ochrany jaderných materiálů se vztahuje i na mezinárodní přepravu takových materiálů až do okamžiku, kdy je případně tato odpovědnost řádně přenesena na jiný stát.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA C: Právní a regulační rámec

Stát je odpovědný za stanovení a udržování právního a regulačního rámce, kterým se řídí fyzická ochrana. Tento rámec by měl zajistit stanovení příslušných požadavků na fyzickou ochranu a obsahovat systém vyhodnocování a poskytování povolení nebo jiné postupy k udělení oprávnění. Tento rámec by měl zahrnovat systém kontrol jaderných zařízení a přepravy k ověření souladu s příslušnými požadavky a podmínkami povolení nebo jiného

oprávnění a stanovit prostředky k prosazování příslušných požadavků a podmínek, včetně účinných sankcí.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA D: *Příslušný orgán*

Stát by měl zřídit nebo určit příslušný orgán, který je odpovědný za provádění právního a regulačního rámce a který má odpovídající pravomoc, působnost a finanční a lidské zdroje k plnění svěřených odpovědností. Stát by měl podniknout kroky k zajištění faktické nezávislosti mezi funkcemi příslušného orgánu státu a funkcemi jakéhokoli jiného subjektu, který má na starosti podporu nebo využívání jaderné energie.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA E: *Odpovědnost držitelů povolení*

Odpovědnost za zavádění různých prvků fyzické ochrany v rámci státu by měla být jasně určena. Stát by měl zajistit, aby primární odpovědnost za zavádění fyzické ochrany jaderných materiálů nebo jaderných zařízení spočívala na držitelích příslušných povolení nebo jiných oprávnění (např. provozovatelé nebo přepravci).

ZÁKLADNÍ ZÁSADA F: *Kultura bezpečnosti*

Všechny organizace, které se podílejí na zavádění fyzické ochrany, by měly klást patřičný důraz na kulturu bezpečnosti, její rozvoj a udržování, které jsou nutné k zajištění jejího účinného provádění v celé organizaci.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA G: *Ohrožení*

Fyzická ochrana ve státě by měla vycházet ze současného vyhodnocení ohrožení v tomto státě.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA H: *Odstupňovaný přístup*

Požadavky fyzické ochrany by měly být založeny na odstupňovaném přístupu s uvážením současného vyhodnocení ohrožení, míry přitažlivosti, povahy materiálu a potenciálních důsledků spojených s neoprávněným přemístěním jaderných materiálů a se sabotáží proti jaderným materiálům nebo jaderným zařízením.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA I: *Hlubková obrana*

Požadavky státu na fyzickou ochranu by měly odrážet koncepci několika vrstev a metod ochrany (konstrukční nebo jiné technické, personální a organizační), které musí protivník překonat nebo obejít, aby svého cíle dosáhl.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA J: *Zabezpečování jakosti*

Měla by být stanovena a zavedena politika zabezpečování jakosti a programy zabezpečování jakosti se záměrem dosáhnout jistoty, že jsou splněny konkrétní požadavky pro všechny činnosti důležité pro fyzickou ochranu.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA K: *Krizové plány*

Všichni držitelé povolení a dotčené orgány by měli připravit a řádně procvičit krizové (havarijní) plány reakce na neoprávněné přemístění jaderných materiálů nebo sabotáž jaderných zařízení nebo jaderných materiálů nebo na pokusy o ně.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA L: *Důvěrnost*

Stát by měl stanovit požadavky na ochranu důvěrnosti informací, jejichž neoprávněné zpřístupnění by mohlo ohrozit fyzickou ochranu jaderných materiálů a jaderných zařízení.

4. (a) Ustanovení tohoto článku se nevztahují na žádné jaderné materiály, o kterých smluvní stát důvodně rozhodne, že nemusí podléhat režimu fyzické ochrany stanovenému

podle odstavce 1, přičemž vezme v úvahu povahu takového materiálu, jeho množství, míru přitažlivosti a potenciální radiologické a jiné důsledky související s neoprávněným jednáním zaměřeným proti němu a současně vyhodnocení jeho ohrožení.

(b) Jaderné materiály, které na základě pododstavce (a) nepodléhají ustanovením tohoto článku, by měly být chráněny v souladu s postupy bezpečného zacházení.

7. Článek 5 úmluvy se nahrazuje tímto:

1. Smluvní státy stanoví a vzájemně si oznámí přímo nebo prostřednictvím Mezinárodní agentury pro atomovou energii své styčné místo pro záležitosti v oblasti působnosti úmluvy.

2. V případě krádeže, loupeže nebo jiného protiprávního zmocnění se jaderných materiálů nebo jejich věrohodné hrozby poskytnou smluvní státy v souladu se svými právními předpisy v největším možném rozsahu spolupráci a pomoc při zpětném získávání a ochraně těchto materiálů každému státu, který o to požádá. Zejména:

(a) smluvní stát učiní co možná nejrychleji vhodné kroky k informování dalších států, jež podle něho mohou být dotčeny, o každé krádeži, loupeži či protiprávním zmocnění se jaderných materiálů nebo o jejich věrohodné hrozbě a v případě potřeby k informování Mezinárodní agentury pro atomovou energii a jiných příslušných mezinárodních organizací;

(b) přitom si dotčené smluvní státy v případě potřeby vyměňují informace navzájem, s Mezinárodní agenturou pro atomovou energii a s jinými příslušnými mezinárodními organizacemi s cílem ochrany ohrožených jaderných materiálů, ověření neporušenosti obalového souboru pro přepravu nebo zpětného získání protiprávně odňatých jaderných materiálů a:

(i) koordinují své úsilí diplomatickou a jinou dohodnutou cestou;

(ii) na požádání si poskytují pomoc;

(iii) zajistí navrácení jaderných materiálů odcizených nebo ztracených v důsledku výše uvedených událostí.

Způsob provádění této spolupráce určují dotčené smluvní státy.

3. V případě věrohodné hrozby sabotáže jaderných materiálů nebo jaderného zařízení nebo v případě, kdy k jejich sabotáži dojde, spolupracují smluvní státy v největším možném rozsahu v souladu se svými právními předpisy a v souladu se svými příslušnými povinnostmi podle mezinárodního práva, takto:

(a) jestliže se smluvní stát dozví o věrohodné hrozbě sabotáže jaderných materiálů nebo jaderného zařízení v jiném státě, rozhodne co nejrychleji o vhodných krocích k informování dotčeného státu a případně i Mezinárodní agentury pro atomovou energii a jiných příslušných mezinárodních organizací o takové hrozbě s cílem sabotáži zabránit;

(b) v případě, že dojde k sabotáži jaderných materiálů nebo jaderného zařízení ve smluvním státě a podle názoru tohoto státu mohou být jiné státy radiologicky zasaženy, pak tento stát, aniž jsou dotčeny jeho jiné povinnosti podle mezinárodního práva, podnikne přiměřené kroky k tomu, aby co nejdříve informoval stát nebo státy, které budou pravděpodobně radiologicky zasaženy, a v případě potřeby Mezinárodní agenturu pro atomovou energii a jiné příslušné mezinárodní organizace s cílem minimalizovat nebo zmírnit radiologické důsledky takové události;

(c) jestliže si smluvní stát vyžádá v kontextu pododstavců (a) a (b) pomoc, pak každý smluvní stát, který byl o takovou pomoc požádán, neprodleně rozhodne a oznámí žádajícímu smluvnímu státu, přímo nebo prostřednictvím Mezinárodní agentury pro atomovou energii, zda má možnost požadovanou pomoc poskytnout, a rozsah a podmínky pomoci, kterou může poskytnout;

(d) koordinace spolupráce poskytované na základě pododstavců (a) až (c) probíhá diplomatickou nebo jinou dohodnutou cestou. Prostředky uskutečňování této spolupráce určují dvoustranně nebo mnohostranně dotčené smluvní státy.

4. Smluvní státy podle potřeby spolupracují a konzultují navzájem přímo nebo prostřednictvím Mezinárodní agentury pro atomovou energii a jiných příslušných mezinárodních organizací s cílem získat poučení o navrhování, udržování a zlepšování systémů fyzické ochrany jaderných materiálů při mezinárodní přepravě.

5. Smluvní stát může v případě potřeby konzultovat a spolupracovat s jinými smluvními státy přímo nebo prostřednictvím Mezinárodní agentury pro atomovou energii a jiných příslušných mezinárodních organizací s cílem získat poučení o navrhování, udržování a zlepšování svého vnitrostátního systému fyzické ochrany jaderných zařízení a jaderných materiálů při jejich vnitrostátním používání, skladování a přepravě.

8. Článek 6 úmluvy se nahrazuje tímto:

1. Smluvní státy přijímají v souladu se svými právními předpisy vhodná opatření k ochraně důvěrnosti všech informací, které obdrží jako důvěrné na základě ustanovení této úmluvy od jiného smluvního státu nebo při své účasti na provádění této úmluvy. Pokud smluvní státy poskytnou důvěrné informace mezinárodním organizacím nebo státům, které nejsou stranami této úmluvy, učiní se kroky k zajištění ochrany důvěrnosti takových informací. Smluvní stát, který obdržel důvěrné informace od jiného smluvního státu, smí poskytnout tyto informace třetí straně pouze se souhlasem tohoto jiného smluvního státu.

2. Úmluva nepožaduje od smluvních států poskytování jakýchkoli informací, které podle jejich právních předpisů nesmějí být sdělovány nebo které by ohrozily jejich bezpečnost nebo fyzickou ochranu jaderných materiálů nebo jaderných zařízení.

9. V článku 7 úmluvy se odstavec 1 nahrazuje tímto:

1. Úmyslné spáchání:

(a) činu bez zákonného oprávnění, který představuje přijetí, držení, užívání, předání, změnu, ukládání či rozptylování jaderných materiálů a který je či může být příčinou smrti nebo těžké újmy na zdraví jakékoli osoby nebo značné škody na majetku nebo na životním prostředí;

(b) krádeže či loupeže jaderných materiálů;

(c) zpronevěry či podvodného získání jaderných materiálů;

(d) činu, který představuje přepravu, zaslání nebo přemístění jaderných materiálů do státu nebo ze státu bez zákonného oprávnění;

(e) činu namířeného proti jadernému zařízení nebo činu narušujícího provoz jaderného zařízení, kde pachatel úmyslně způsobí, nebo ví o tom, že takový čin pravděpodobně způsobí, smrt nebo těžkou újmu na zdraví jakékoli osoby nebo značnou škodu na majetku nebo na životním prostředí v důsledku ozáření nebo úniku radioaktivních látek, pokud takový čin nebude proveden v souladu s právními předpisy smluvního státu, na jehož území se jaderné zařízení nachází;

- (f) činu, který představuje dožadování se jaderných materiálů pod pohrůžkou či s použitím síly nebo jakékoli jiné formy zastrašování;
- (g) pohrůžky:
 - (i) použití jaderných materiálů ke způsobení smrti či vážné újmy na zdraví jakékoli osobě nebo závažné škody na majetku nebo na životním prostředí nebo spáchání činu popsaného v pododstavci (e), nebo
 - (ii) spáchání trestného činu popsaného v pododstavcích (b) a (e) k donucení fyzické či právnické osoby, mezinárodní organizace nebo státu k jakémukoli jednání nebo upuštění od něho;
- (h) pokusu dopustit se jakéhokoli trestného činu popsaného v pododstavcích (a) až (e);
- (i) činu, který představuje účastenství na jakémkoli trestném činu popsaném v pododstavcích (a) až (h);
- (j) činu jakoukoli osobou, která organizuje nebo navádí jiné osoby ke spáchání trestného činu popsaného v pododstavcích (a) až (h); a
- (k) činu, který přispívá ke spáchání jakéhokoli trestného činu popsaného v pododstavcích (a) až (h) skupinou osob, které jednají se společným záměrem. Takový čin musí být úmyslný a musí být buď:
 - (i) proveden se záměrem podporovat trestnou činnost nebo trestný záměr skupiny, pokud taková činnost nebo záměr zahrnují spáchání jakéhokoli trestného činu popsaného v pododstavcích (a) až (g), nebo
 - (ii) proveden s vědomím záměru skupiny spáchat trestný čin popsaný v pododstavcích (a) až (g),

učiní každý smluvní stát trestným činem podle svého práva.

10. Za článek 11 úmluvy se vkládají dva nové články 11A a 11B, které znějí:

Článek 11A

Žádný z trestných činů uvedených v článku 7 nesmí být pro účely vydávání osob nebo vzájemné právní pomoci považován za politický trestný čin nebo za trestný čin pojící se s politickým trestným činem nebo za politicky motivovaný trestný čin. V souladu s tím nelze žádost o vydání nebo vzájemnou právní pomoc ve věci takového trestného činu odmítnout výhradně z toho důvodu, že se jedná o politický trestný čin nebo trestný čin pojící se s politickým trestným činem nebo politicky motivovaný trestný čin.

Článek 11B

Nic v této úmluvě nelze vykládat jako uložení povinnosti vydávání osob nebo poskytnutí vzájemné právní pomoci, jestliže dožádaný smluvní stát má závažné důvody se domnívat, že žádost o vydání pro trestné činy uvedené v článku 7 nebo žádost o vzájemnou právní pomoc v souvislosti s takovými trestnými činy byla učiněna za účelem pronásledování nebo potrestání nějaké osoby z důvodu její rasy, náboženství, národnosti, etnického původu nebo politických názorů nebo že by vyhovění takové žádosti způsobilo takové osobě újmu v jejím postavení z některého z těchto důvodů.

11. Za článek 13 úmluvy se vkládá nový článek 13A, který zní:

ČLÁNEK 13A

Ničím v této úmluvě není dotčeno předávání jaderné technologie pro mírové účely, které se provádí k posílení fyzické ochrany jaderných materiálů a jaderných zařízení.

12. V článku 14 úmluvy se odstavec 3 nahrazuje tímto:

3. Týká-li se trestný čin jaderných materiálů při jejich používání, skladování a přepravě uvnitř státu a údajný pachatel i jaderný materiál zůstávají na území smluvního státu, ve kterém byl trestný čin spáchán, nebo týká-li se trestný čin jaderného zařízení a údajný pachatel zůstává na území smluvního státu, ve kterém byl čin spáchán, nic v této úmluvě nelze vykládat jako požadavek, aby tento smluvní stát poskytl informace o trestním řízení vyplývajícím z takového trestného činu.

13. Článek 16 úmluvy se nahrazuje tímto:

1. Pět let po vstupu změny přijaté dne 8. července 2005 v platnost svolá depozitář konferenci smluvních států, která přezkoumá provádění této úmluvy a její přiměřenost, co se týče preambule, hlavní části a příloh z hlediska nových skutečností.

2. V obdobích ne kratších než 5 let po tomto termínu může většina smluvních států dosáhnout svolání dalších konferencí se stejným cílem tak, že depozitáři v tomto smyslu podají návrh.

14. Poznámka pod čarou ^{b/} v příloze II úmluvy se nahrazuje tímto:

b/ Materiál neozářený v reaktoru nebo materiál ozářený v reaktoru, avšak při dávkovém příkonu rovnajícím se či nižším než 1 Gy/h (100 rad/h) ve vzdálenosti 1 metru bez stínění.

15. Poznámka pod čarou ^{e/} v příloze II úmluvy se nahrazuje tímto:

e/ Jiné palivo, které je s ohledem na původní obsah štěpitelného materiálu před ozářením klasifikováno jako kategorie I a II, může být klasifikováno o jednu kategorii níže, pokud dávkový příkon z paliva převyšuje 1 Gy/h (100 rad/h) ve vzdálenosti 1 metru bez stínění.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2016 činí 5 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky – knihkupci – 516 205 175, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk,** Obchodní galerie IBC (2. patro), Příkop 6; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Olomouc:** Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** Nakladatelství Sagit a. s., Horní 457/1; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** ABONO s. r. o., Sportovců 1121, LEJHANEČ, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 3:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Řipská 23; **Praha 4:** Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 4; **Praha 6:** PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@top-dodavatel.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, KARTOON, s. r. o., Klíšská 3392/37 – vazby sbírek tel. a fax: 475 501 773, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. číslo 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.